בס"ד

יום שבת, י"ח באב תשנ"ו (3 באוגוסט)

דבר תורה לשבת:

פעם אחת פרשה מתעוררת באחת מקהילות ישראל - בדנין במידתו של חנין. הגדנין הרג לעתה מי יום באנשים העניבים אלה אש המתעוררת בקהילה. נמסר לו שברוש סיעות התולקים, נ'בגים כמה ג'טים וסנדלרים, שגזר הרגילו אלה דעותם לדסוק בדברי תורה, ולכן עוסקים בשדות הפנאי בוובוחי-סרק על תגנים ותצנעה הבית-הכנסת.

כשעלה הרב באחת השבתות לדרוש, אמר כך בשתר לשומעיו:

= אמס רגים ה"ג' חנוני על בני ישראל במדבר, שפעם אחר פעם עוררו מתעוררת נגד משה ואהרון בדנ"נים שונים - על מים, על בשר, על בצלים ושומים, ועוד מיני מצוות שעוררו את תאוותם. ומשם על דנ"ני כהונה. ראשו פעם בהיסתרת קורח.

אך מעולם לא מצאנו שם מתעוררת על תבנות ותבנות. ניאך אירע לאבותינו במדבר נס תגדל כזה?

אך כשבאתי לכאן וראיתי את מעוררי המתעוררת בדנ"נ בתבן שנתחנו כאן, נתישבו לי מיד הדמיונות.

שכן מתפרגנו מכיל ראשון ופשט:

= שְׁמַע לְךָ עַל בְּלִיעָה מַעֲלֶיךָ וְיִצְלְךָ עַל בַּצְּקָה כה. סה שלך =

(מ' פרשת השלח, פרשת שלקח)

משמע מכאן, שבפעם שנעוד ישראל במדבר על נעשו בתלונים ועל הם. וכשנאמר מכך, על ה"ו בדיבים על ת"ט ועל סנדלרים. וראיין ת"ט וסנדלרים במחנה ישראל, מי יהיין יעמוד מדנים על טיבם של תבנים...?=

יום נעים ושבת שלום!